

PENTECOSTA: FEM COMUNITAT

“Diversos són el homes i diverses les parles, i convindran molts noms a un sol amor”, deia Salvador Espriu.

Avui és Pentecosta. Els Fets dels Apòstols ens expliquen una de les històries més emotives del Nou Testament. Es trobaven els Apòstols tots junts i després d'un tro, s'aparegueren llengües de foc que es posaren sobre cadascun d'ells. I “tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.”

Més enllà de l'emotivitat de la lectura d'avui, hi ha un missatge que transcendeix i que cau com una pluja fina a molts fragments de l'Evangeli. Cal fer Comunitat, perquè som Comunitat. Totes les llengües fan Comunitat. Tots ens expressem de diverses maneres, tots tenim maneres de pensar i d'opinar diferent i, malgrat això, tots estem vinculats a Déu Pare i Mare perquè som Comunitat.

No trobeu que és una gran metàfora? Tots parlem diferent, però tots ens entenem, perquè tots volem el mateix. Tots volem viure agermanats, tots volem sentir-nos acollits i tots volem restar sota la mirada protectora de Crist.

Moltes vegades diem que hem d'acollir al foraster, al perseguit, al que fuig de la fam i de la guerra, al desvalgut. I la millor manera d'acollir-lo és entendre'l, és comprendre les seves pors i els seus anhels. És obrir-li la porta de la nostra Comunitat i escoltar-lo. Per què en el fons, tots parlem el mateix i tots volem el mateix: acollir i sentir-nos acollits. Estimar i sentir-nos estimats. Escoltar i sentir-nos escoltats.

“Diverses són les parles i diversos els homes, i convindran molts noms a un sol amor”.

C.G.